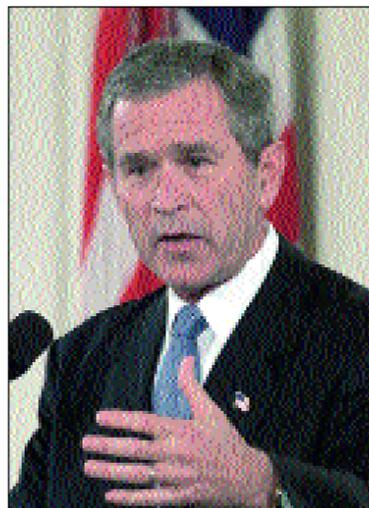




МЕРЕЖА ТЕРОРИЗМУ

НАПАД НА ЦИВІЛІЗОВАНИЙ СВІТ



Сьогодні минає місяць звідтоді, як невинні громадяни

близько 80 національностей, без попередження та будь-якої провокації з їхнього боку, зазнали нападу й були вбиті внаслідок акту, який навів жах не лише на кожного американця, але й на кожну людину будь-якої віри і національності, що цінує людське життя.

Ця атака відбулася на американській землі, проте це був напад на серце й душу всього цивілізованого світу. І світ об'єднався на боротьбу у новій і незвичній війні, першій і, сподіваємося, єдиній у 21 сторіччі. У війні проти всіх тих, хто хоче імпортувати терор, у війні проти тих урядів, які підтримують терористів і надають їм притулок.

Ми ведемо тривалу кампанію, щоб примусити терористів вийти з їхніх таємних печер і поставити їх перед лицем закону...Водночас ми демонструємо співчуття Америки афганському народові, який і сам є жертвою репресивного режиму, і постачаємо його харчами та медикаментами.

Ми обурені тим злом, що було заподіяне нам, однак ми терплячі й справедливі в нашій відповіді на нього... Наша війна проти тероризму не має нічого спільного з різницею у вірі. Вона стосується людей усіх віросповідань, які єдині у своєму вираженні ненависті, злу, вбивствам і забобонам.

Мене часто запитують, як довго війна триватиме. Цей фронт існуватиме доти, поки аль-Каїду не буде поставлено перед судом. Це може статися завтра, це може статися через місяць, на це може піти рік чи два. Але ми переможемо.

**Президент Джордж В. Буш,
11 жовтня 2001 року**

АМЕРИКАНСЬКА ТА МІЖНАРОДНА КАМΠΑНИЯ ПРОТИ ГЛОБАЛЬНОГО ТЕРОРИЗМУ

ПЕРЕМАГАЮЧИ ТЕРОР



ЗАХИЩАЮЧИ СВОБОДУ

Сьогодні Сполучені Штати

разом з державами усього світу докладають тривалих зусиль, щоб виявити та знищити глобальну мережу терористів.

З нашою непорушною вірою в людське життя та свободу ми переможемо тих, хто, цинічно використовуючи острах інших, не несуть нічого, крім страждань і смерті.

«Іслам, релігія толерантності, високо цінує людську душу й розцінює напад на невинні людські істоти як смертний гріх. Я категорично заперечую проти участі мусульман у подібних нападах. Іслам ніколи не дозволить мусульманину вбити невинного й безпомічного».

Шейх Юсуф аль-Карадаві,
мусульманський науковець,
Доха, Катар

Islam Online & News Agencies, 13 вересня 2001



«Наша війна проти тероризму не має нічого спільного з різницею у вірі, – сказав Президент Буш. – Вона стосується людей усіх віросповідань, які єдині у своєму вираженні ненависті, злу, вбивствам і забобонам».

Ця світова кампанія проти тероризму має багато граней, одні з яких чітко видимі, а інші – ні:

- В Афганістані збройні сили Сполучених Штатів за підтримки країн коаліції проводять військові операції, спрямовані на викриття та знищення терористичної мережі аль-Каїда та режиму Талібан, що її підтримує.
- Міжнародні організації з надання допомоги за підтримки США надають продукти харчування, медикаменти й притулок афганським біженцям, що зазнали гуманітарної катастрофи, відповідальність за яку несе Талібан.
- Правоохоронні організації виявляють і арештовують підозрілих терористів, а уряди заморожують фінансові рахунки терористів і тих, хто їх підтримує.
- В Сполучених Штатах і по всьому світі родини збираються, щоб оплакувати загиблих 11 вересня і дбати про сім'ї, які втратили синів і дочок, братів і сестер, матерів і батьків.
- У Всесвітньому торговельному центрі та Пентагоні робітники продовжують розчищати завали й уже розпочинають відбудову.

Поза всіма цими стражданнями та втратами ми вже можемо бачити поновлену рішучість відшукати відповідальних за ці акти й захищати цінності гуманізму, різноманіття та свободи, які об'єднують світову спільноту.

Як ми дійшли до цього часу скорботи й рішучості, болю й надії?

ДЕНЬ КРОВІ Й ВОГНЮ

Описуючи події 11 вересня 2001 року, легко збитися на звичайні журналістські фрази і представити напад на Всесвітній торговельний центр та Пентагон так, ніби саме ці будинки і були головними жертвами. Реальність, однак, зовсім інша. Протягом усього двох годин більш ніж 5000 чоловіків, жінок і дітей були тероризовані, замучені, зарізані ножами, спалені живцем і поховані під тоннами каменю внаслідок умисного акту масового вбивства. Крім цього, за даними Сирітського Фонду будинків-близнюків, того дня 4000, а то й більше дітей втратили батьків через напад терористів.

Головні факти такі. Вранці 11 вересня терористи, згруповані в банди з чотирьох або п'яти чоловік, захопили чотири комерційні літаки, що відправлялися з аеропортів Східного узбережжя США. Озброєні ножами та різакми для картону, 19 терористів перетворили літаки на величезні, наповнені паливом ракети. Вбивці спрямували дві з них на Всесвітній (продовження на стор. 6)

ЗАХОПЛЕННЯ ЛІТАКІВ

Найстрашніший акт тероризму на американській землі відбувся 11 вересня 2001 року, коли банди з чотирьох-п'яти терористів захопили чотири літаки – рейсів 93 та 175 компанії United Airlines і рейсів 11 та 77 компанії American Airlines. Федеральне бюро розслідувань (ФБР) дізналося від свідків, до яких телефонували з мобільних телефонів пасажир-заручники захоплених літаків, що терористи прослизнули крізь контроль безпеки в аеропортах і використали різакми для картону та леза для гоління, щоб узяти під контроль чотири літаки. Слідчі вважають, що нападники також таємно пронесли крізь контроль служби безпеки аеропорту інші види ножів і вимкнули транспондери в кабінах літаків, щоб вони стали невидимими для служб контролю польотів. На думку експертів з безпеки, нападники майже напевно ретельно розвідували ситуацію, обравши рейси та аеропорти, де їхні плани могли б реалізуватися з найвищою імовірністю.

Розвиток подій на літаку рейсу 93 United Airlines встановлений, мабуть, найповніше. Відправляючись з Ньюарка, штат Нью Джерсі, до Сан-Франциско, Каліфорнія, Боїнг-757 був завантажений паливом, якого було більш ніж достатньо для того, щоб перетнути континент. Терористи обрали літак, який мав здійснити політ без посадки і вилітав рано-вранці у вівторок, через тиждень після свята Дня праці, – що було факторами, які майже напевно гарантували невелику кількість пасажирів, а відтак, головне, – менший опір. Терористи також, очевидно, мали допомогу. З певних джерел відомо, що Федеральне авіаційне агентство (FAA) одержало повідомлення про бомби, закладені на трьох чи чотирьох інших літаках, які були в повітрі того ранку, що відволікло увагу й дало захопленим літакам додатковий час, щоб непомітно змінити курс.

За даними радара, рейс 93 компанії United Airlines піднявся у повітря о 8.45 ранку й безпечно прямував на захід, поки приблизно через 50 хвилин не досяг Клівленда, штат Огайо. Пасажири повідомили, що нападники розмахували запальничками з прихованими в них пружинними лезами, маючи на меті захопити літак, поки він був у повітрі. О 9.37 ранку літак повернув на південь й попрямував у зворотному напрямі. Слова людей, які були на борту рейсу 93, свідчать, що у літаку почалося стовпотворіння. Четверо чоловіків з червоними стрічками на головах, що розмовляли з акцентом, вбили пасажира, ввірвалися в кабіну літака, поранили пілотів і захопили літак. Решта пасажирів і команда були поділені на дві групи – кількох людей утримували в салоні першого класу, тоді як більшу групу перемістили до хвостової частини літака.

Один із нападників – той, хто наглядав за пасажирами у хвості літака, мав невеличку червону коробочку, прив'язану до пояса, і заявив, що ця коробочка – бомба. Компанія CNN повідомила, що вона одержала неповну копію записів розмов у кабіні літака й мала бесіду з працівником, який прослуховував запис переговорів з авіадиспетчером. Згідно з даними цього джерела, чоловічий голос казав ламаною англійською: «Говорить капітан. Лишайтеся на своїх місцях. Ми задовольняємо їхні вимоги. Ми повертаємося до аеропорту».

Пасажири з мобільних телефонів уже довідалися про вибухи у Всесвітньому торговельному центрі й розробили план відсічі нападникам. Після того, як літак зробив кілька маневрів на середній висоті – свідчення того, що на борту точилася боротьба за літак, – борт 93 впав носом у землю у полі неподалік від Шанксвілля, штат Пенсильванія, забравши життя всіх, хто був у ньому.

(продовження на стор. 4)

(продовження зі стор. 3) Подібні речі відбувалися й на інших приречених рейсах 11 вересня. Нападники казали пасажиром, що літаки, які вилетіли з Бостона, штат Массачусетс, до Лос-Анджелеса, Каліфорнія, будуть використані як бомби і спрямовані на Нью-Йорк. Стюард на борту одного з цих лайнерів, а саме рейсу 11 American Airlines, подзвонив з мобільного телефону й повідомив, що кілька «людей з Середнього Сходу» ножами поранили пасажирів. Дзвінок з мобільного телефону проливає світло на те, яким чином кілька людей, озброєних лише невеличкими ножами і різаками для картону, спромоглися швидко захопити літак: вони без вагань проливали кров.

Пасажир рейсу 77 компанії American Airlines описав, як кілька людей з ножами та різаками для картону заштовхали пасажирів у хвостове відділення Боїнга-757 після його відльоту з міжнародного аеропорту Даллас на шляху з Вашингтона до Лос-Анджелеса. Через годину після зльоту у вівторок вранці борт 77 став масивною ракетою, націленою, ймовірно, на Вашингтон, округ Колумбія. Та ціль раптово змінилася після того, як невідомий пілот здійснив настільки різкий поворот, що це нагадало експертам маневр військового літака-винищувача. Експерти повідомили, що літак розвернувся на 270 градусів направо, щоб зайти на Пентагон із південного заходу; він опустився нижче висоти радарного стеження і щез із моніторів диспетчерів. Авіаційні експерти заявляють, що таке керування літаком вимагає досвіду й, дуже ймовірно, що за кермом був добре тренований пілот – можливо, хтось із терористів.

Експерти з безпеки та авіації вважають, що якби пілотів убили, примусили залишити кабінку або зробили недієздатними, то спрямувати літак на Всесвітній торговельний центр чи на Пентагон було б відносно легко. «Ми мусимо припустити, що пілоти вже не відігравали ніякої ролі, їх або застрелили, або вбили якось по-іншому», – заявив полковник повітряних сил у відставці Дейл Одерман. □



Усама бен Ладен (в центрі), головний підозрюваний у терористичних нападах на Сполучені Штати 11 вересня 2001, зі своїм головним помічником Айманом аль-Завахрі з угруповання «Єгипетський джихад» (ліворуч) і невідомим охоронцем.



(продовження на стор. 4)



За годинниковою стрілкою зверху: Назавжди змінений, силует Нью-Йорка затягнутий димовою завісою після того, як Всесвітній торговельний центр було зруйновано через удар двох літаків у 110-поверхові хмарочоси-близнюки; пожежники проклада-

ють дорогу серед кам'яних уламків Всесвітнього торговельного центру 11 вересня 2001 р.; вигляд «нульового поверху» на місці Всесвітнього торговельного центру через тиждень після нападу на нього.



(продовження зі стор. 2) торговельний центр, а третю – на Пентагон у Вашингтоні. Пасажири та команда героїчно боролися з повітряними піратами на борту четвертого літака, що, ймовірно, був спрямований на іншу ціль у Вашингтоні. Літак розбився в Пенсильванії, і всі, хто був на борту, загинули.

Напади в літаках були жорстокі та прораховані наперед. Ось нелюдські слова, знайдені в багажі одного з убивць: «Хай кожен знайде свій клинок для жертви, яку треба забити». Нападники вбили або поранили пілотів і різали та вбивали пасажирів. Розслідування показало, що деяким пасажиром літака перерізали горло, зв'язавши перед цим руки.

Але жах лише починався. Поряд із сотнями пасажирів, які загинули в літаках, більше ніж 4800 чоловік загинули у вогні та під уламками Всесвітнього торговельного центру. Багато з них загинули відразу, коли літаки врізалися в хмарочоси; деякі люди, рятуючись від сильного вогню, падали чи вистрибували з вікон високих поверхів. Трагічно, що сильний вогонь послабив конструкції хмарочосів, які хоч і витримали удар літаків, та через дві години після нього обидва розвалилися й поховали під собою тисячі людей, серед яких були громадяни 78 держав і представники мало не всіх віросповідань та національностей сьогоденного світу.

В Вашингтоні 189 чоловік загинуло в Пентагоні, разом із тими, хто був на борту літака; 45 загинуло у четвертому літаку, що розбився в Пенсильванії.

Терористи могли гадати, що, атакуючи Всесвітній торговельний центр, вони атакують «символ Америки». Це не так. Вони здійснили напад на інститути міжнародної торгівлі, добробуту й економічних можливостей. Поряд із урядовими офісами Таїланду, Чилі та Берега Слонової Кості, наприклад, у Міжнародному торговельному центрі були офіси 430 компаній з 28 країн.

Коротше кажучи, терористи здійснили напад не тільки на Сполучені Штати, вони напали на весь світ.

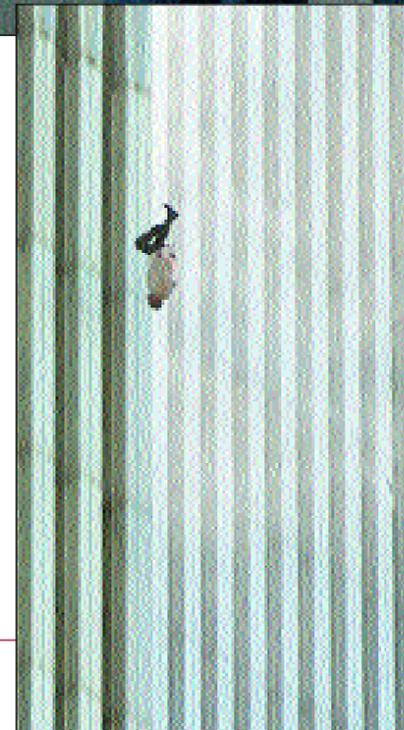
ЗАКЛИКИ ДО ВБИВСТВА

За звірства 11 вересня відповідальність несе терористична мережа аль-Каїда, яку очолює Усама бен Ладен.

- Перед 11 вересня бен Ладен зазначив, що він планує напад на Сполучені Штати.
- У серпні та вересні люди бен Ладена одержали наказ повернутися до Афганістану до 10 вересня.
- З'ясовано, що один із найближчих помічників бен Ладена ретельно планував напад 11 вересня.
- З 19 нападників принаймні троє були членами аль-Каїди.
- Відомо, що принаймні один із нападників брав участь у нападі на військовий корабель США «Коул» та



За годинниковою стрілкою зверху: Рятівник допомагає жінці, пораненій при нападі на Всесвітній торговельний центр; пішоходи у пошуках безпечного місця в момент, коли впав перший із хмарочосів Всесвітнього торговельного центру; розруха й руїни в Пентагоні поблизу Вашингтона, округ Колумбія, після того, як літак врізався в південно-західне крило будинку 11 вересня 2001 р.; людина падає головою вниз, вистригнувши з вогняного пекла Всесвітнього торговельного центру після того, як літак врізався в північний хмарочос. Більш ніж 5000 чоловік загинули в Нью-Йорку, Вашингтоні та при аварії четвертого з захоплених літаків у Пенсильванії.



«Напад на невинних людей – це не мужність; це дурниця, яка буде покарана в Судний день. Це не мужність – убивати невинних дітей, жінок та цивільних. Мужність – це захист свободи; мужність – захищати себе, а не нападати на інших».

Шейх Мохаммед Сайед аль-Тантаві з мечеті та університету Аль-Азхар, Каїр, Єгипет

Агенція «Франс-Пресс», 14 вересня 2001



бомбардуваннях американських посольств у Кенії й Танзанії.

□ Простежуючи пересування нападників до 11 вересня, слідчі з'ясували, що багато з них зустрічалися з людьми бен Ладена і регулярно одержували гроші й підтримку від мережі аль-Каїда.

Загалом, планування, структура та характер вересневого нападу були подібними до терористичних атак, що проводилися аль-Каїдою раніше. Операція 11 вересня вимагала тривалого планування, скоординованих акцій, використання нападників-самовбивць, була проведена без попередження й мала на меті вбити й покалічити якомога більше людей, зокрема мусульман та громадян інших країн.

У своїй сумнозвісній заяві від 7 жовтня бен Ладен сказав: «Бог благословив авангардну групу мусульман, передовий загін Ісламу, на знищення Америки». Загалом, ці його слова свідчать про визнання та взяття відповідальності за напад 11 вересня та про фальшиве звернення до ісламської віри, щоб виправдати масове вбивство. Та це лише остання з серії заяв бен Ладена.

- У своїй «Декларації Джигаду» від 1996 року він закликав до скоординованих дій, спрямованих на вбивство американців, і заохочував інших нападати на «американського ворога».
- У заяві, опублікованій 1998 року в арабській газеті «Аль-Кудс Аль-Арабі», він заявив, що мусульмани мають убивати американців, включно з цивільними, «повсюди в світі, де їх можна знайти».
- В інтерв'ю 1999 року арабомовному телеканалові «Джазіра» бен Ладен сказав: «Наш ворог...- кожен американський чоловік, незалежно від того, чи він безпосередньо бореться з нами, чи сплачує податки».
- У двох телеінтерв'ю 1997 і 1998 року він назвав терористів, що влаштували вибух у Всесвітньому торговельному центрі в 1993 році, зразком для наслідування й закликав своїх послідовників «до битви з Америкою».

ТЕРОРИЗУЮЧИ СВІТ

Список смертей та розрух, спричинених аль-Каїдою, сягає далеко від подій 11 вересня. У жовтні 1993 року агенти, треновані аль-Каїдою, вбили 18 солдатів США, що проходили службу при миротворчій місії ООН у Сомалі. Ця організація організувала вибухи в американських посольствах у Кенії й Танзанії в жовтні 1998 року, коли було вбито 223 і поранено більше 4000 тисяч осіб – переважно кенійців. А в жовтні 2000 року терористи атакували начинним вибухівкою невеликим човном військовий корабель ВМС США «Коул», убивши 17 американських членів його команди.

Аль-Каїда тісно пов'язана з Єгипетським ісламським джигадом, Ісламським рухом Узбекистану та іншими терористичними угрупованнями.

Аль-Каїда не лише не визнає своїх помилок, але й втягнута в інші терористичні змови. У січні 1995 року філіппінські урядові органи викрили план, за яким аж 12 реактивних лайнерів мали вибухнути під час перетину ними Тихого океану. В Йорданії місцева влада попередила так званий План Тисячоліття, який полягав у нападах на громадян Заходу по всій Йорданії під час святкувань 1 січня 2000 року. План вибуху бомби у міжнародному аеропорту Лос-Анджелеса зірвався після того, як митники на канадському кордоні знайшли вибухові речовини в автомобілі. Владні структури у Франкфурті (Німеччина) арештували членів терористичної ланки, які виготовляли бомби й мали відеоплівку з переповненого людьми різдвяного ринку в Стразбурзі (Франція).

Аль-Каїда, без сумніву, – не єдина терористична банда, що діє зараз. 10 жовтня Сполучені Штати видали «Перелік найнебезпечніших терористів». Окрім підозрюваних осіб з аль-Каїди, він містить 22 прізвища тих, хто захопив літак компанії TWA 1985 року й убив американського пасажирів; підірвав цистерну-вантажівку 1996 року біля Хобар Тауерз – військового житлового комплексу в Дахрані, Саудівська Аравія, вбивши 19 і поранивши 280 службовців Повітряних сил США; організував вибух у Всесвітньому торговельному центрі 1993 року, при чому загинуло шестеро й було поранено сотні людей.

ЗВ'ЯЗКИ ТАЛІБАНУ

За останні 20 років 4 мільйони афганців покинули країну як біженці. З часу свого приходу до влади 1994 року режим Талібану в Афганістані призвів країну до гуманітарної катастрофи. Мільйони втікали від посухи,

Мусульманка-американка молиться в Ісламському товаристві Невади в п'ятницю 14 вересня під час спеціальної служби пам'яті жертв терористичних нападів на Нью-Йорк і Вашингтон. Президент Буш оголосив цей день національним днем пам'яті та молитви.



ЖЕРТВИ БОМБАРДУВАННЯ ПОСОЛЬСТВ США В АФРИЦІ

7 жовтня 1998 року терористи, пов'язані з аль-Каїдою та Усамою бен Ладеном, бомбардували американські посольства в Найробі, Кенія, та Дар ес Саламі, Танзанія. Переважна більшість убитих і поранених в результаті цього бомбардування були кенійцями та танзанійцями.

Місто	Вбито	Поранено
Найробі	212*	Більше 4000
Дар ес Салам	11**	72***

* в тому числі 12 американців, 31 кенійець, що працювали в Посольстві США

** в тому числі 7 танзанійців, що працювали в Посольстві США

*** в тому числі 2 американці



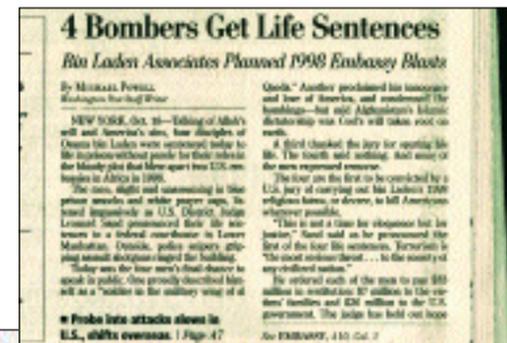
Зверху: Посол США у Кенії Пруденс Бушнелл долає емоції після покладення вінків на місце висадженого в повітря Посольства США в Найробі через кілька днів після нападу. Нижче: кенійська жінка, що працювала в американському посольстві в Найробі, дає інтерв'ю пресі, прибувши по медичну допомогу в регіональний медичний центр «Ландштуль» у Німеччині.

Протилежна сторінка: Рятівники несуть працівницю Посольства США в Найробі, Кенія, після терористичного нападу 7 серпня 1998 року. Бомби зірвалися кілька хвилин тому перед посольствами США в Найробі та Дар ес Саламі, Танзанія, при чому загинуло 223 чоловіка й було поранено більше 4000. 18 жовтня 2001 р. четверо підручних Усами бен Ладена були засуджені Окружним судом міста Нью-Йорк на довічне ув'язнення за участь у кривавій змові.



війни, репресивної політики Талібану, включно з тими (від 80 до 100 тисяч біженців), хто покинув країну після 11 вересня.

Талібан, який запровадив один із найбільш репресивних і жорстоких режимів у сучасному світі, систематично порушував усі основні норми людських прав. Його послідовники нападали на міста і спалювали їх, масово знищували цивільне населення, забирали до війська дітей і наживалися на торгівлі героїном.



Насильство режиму над жінками є безпрецедентним для нашого часу. Жінкам забороняється ходити до школи чи займатися бізнесом, відмовлено у наданні медичної допомоги й заборонено виходити з дому без супроводу чоловіка. Вдови чи жінки, що не мають чоловіків у родині, з дітьми чи без них, розглядаються державою як не-громадянки й часто перебувають на межі голодної смерті.

Та не через це Сполучені Штати зараз проводять військову операцію в Афганістані. США використовують збройну силу тому, що Талібан, попри неодноразові попередження, продовжує надавати підтримку й притулок Усамі бен Ладену та терористам з аль-Каїди.

Більш того, зараз стало очевидним, що Талібан був куплений і оплачуваний за гроші бен Ладена. Зв'язок, що існує між ними, правильніше називати не «державним тероризмом», – Талібан може бути охарактеризований як «терористична держава». Аль-Каїда забезпечує Талібан зброєю, солдатами, тренує їх, надає гроші –

«Так само, як
не уникають
Усамі бен Ладену
кари за терористичні
напади та холоднокрівні
вбивства 11 вересня,
він не повинен
уникнути і кари
за напад на Іслам та
добре ім'я
релігії взагалі».

Рада з американо-ісламських
відносин і Канадська Асоціація
мусульман за цивільні свободи,
17 жовтня 2001

багато грошей. Талібан, у свою чергу, надає безпечний притулок і матеріально-технічне забезпечення.

Саме проти цих злісних мереж – Талібану й аль-Каїди – і спрямована військова операція Сполучених Штатів, але не проти афганського народу. США неодноразово попереджували Талібан, що він має або видати бен Ладена та його прибічників, або розділити їхню долю. Він обрав останнє і змусив афганський народ страждати.

Втрати серед цивільного населення, яких зазнав афганський народ під час нальотів авіації, трагічні, і їх можна було б уникнути, та зробити це мали б Талібан і аль-Каїда, які й несуть відповідальність за страждання невинних. На відміну від терористів, Сполучені Штати не нападають на цивільне населення; вони намагаються захистити його. Це Талібан прийняв рішення захищати організацію, чия мета – вбивство цивільних громадян. І Талібан, і аль-Каїда продовжують використовувати невинних як людський щит і разом позбавляють афганців їжі та притулку.

МАЙБУТНЄ АФГАНІСТАНУ

Найближче майбутнє Афганістану буде складним, і на нього можна буде покласти надії, лише якщо Талібан і аль-Каїда якнайшвидше відійдуть у минуле.

На гуманітарному фронті Сполучені Штати та інші держави, працюючи як частина міжнародної коаліції в рамках Світової продовольчої програми ООН та інших міжнародних благодійних організацій, продовжують вживати заходів, щоб пом'якшити гуманітарну трагедію, спричинену діями Талібану. Навіть іще до біди 11 вересня Сполучені Штати тривалий час були єдиним великим донором, який надавав гуманітарну допомогу афганському народові, витративши на неї минулого року 180 мільйонів американських доларів. Президент Буш нещодавно оголосив, що США надасть іще 320 мільйонів доларів на допомогу афганцям. Сполучені Штати скинули парашути у найбільш нужденні райони країни сотні тисяч індивідуальних харчових пайків. Приблизно 85% з більш ніж 200 000 тонн продовольчої допомоги надходять зі Сполучених Штатів.

Нещодавно Сполучені Штати оприлюднили стратегію з п'яти пунктів, спрямовану на подолання гуманітарної кризи в Афганістані:

- Зменшити смертність шляхом відкриття усіх можливих каналів, якими до початку зими в країну доставлятимуться харчі, насіння, постільна білизна, медичні пакети.
- Обмежити міграцію населення, доставивши якомога більше харчів до селищ та сільської місцевості.
- Знизити і стабілізувати ціни на харчові продукти, продавши значну частину харчів місцевим торговцям.

(продовження на стор. 16)

ЗРАДА ТАЛІБАНОМ АФГАНСЬКОГО НАРОДУ

Афганський народ став першою жертвою безпорядків Талібану з часу його приходу до влади 1996 року. Талібан зробив його заручником іноземних озброєних терористів, які експлуатували й залякували афганців і перетворили Афганістан на парію світового співтовариства. Наведений нижче перелік містить задокументовані жорстокості та порушення прав людини, які здійснив Талібан проти афганського народу.

Різанина: Талібаном було проведено масові знищення сотень афганських цивільних громадян, зокрема жінок і дітей, в Якаоланзі, Мазар-і-Шарифі, Баміяні, Квезелабаді та інших містах. Багато жертв цих розправ постраждали через свою національність чи віросповідання.

Порушення прав людини проти жінок та дівчат: дівчатам офіційно заборонено ходити до школи. Жінкам, за дуже рідкісним винятком, заборонено працювати поза домівкою і виходити з дому без супроводу родича-чоловіка. Талібан суттєво обмежив доступ жінок до медичної допомоги, ухваливши, що жінкам мають надавати медичні послуги лише лікарі-жінки.

Талібан і гуманітарна ситуація: двадцять років внутрішнього військового конфлікту і три роки спустошливої посухи спричинили страшну ситуацію, але Талібан набагато її погіршив, перетворивши афганський народ у заручників своїх злочинних намірів. Талібан не розділив страждань, які він наклик на афганський народ, і не зробив нічого, щоб ці страждання полегшити. Талібан перешкоджав зусиллям міжнародних організацій, які надавали продовольство та медикаменти дійсно нужденним афганцям.

Талібан та Іслам: Талібан використовує Іслам як прикриття етнічних чисток в Афганістані. Попереджуючи про загрозу «перетворення наших країн на другий Афганістан», саудівський письменник Тюркі Аль Хамад у газеті «Ас-Шарк Аль Авсат» писав: «...[під Талібаном] Іслам буде переведено зі світової релігії з глобальною гуманістичною та цивілізаційною місією до розряду талібаноподібної догми з її заборонами на розведення голубів, довге волосся, повітряних зміїв і слухання музики».

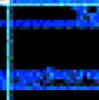
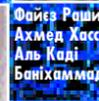
Знищення афганської культури: Талібан перекутив афганські звичаї, традиції та релігійну практику згідно своїх вузьких політичних інтересів. Таліби пограбували і зруйнували об'єкти історичної та культурної спадщини афганського народу – музей в Кабулі, колись один із найбагатших музеїв у регіоні, зараз практично порожній; статуї Будди в Баміяні, яким було багато сотень років, розвалено.

Більше інформації про Афганістан можна одержати з веб-сайту
<http://usinfo.state.gov/regional/nea/sasia>

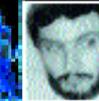
Федеральне бюро розслідувань виявило 19 нападників на чотири літаки, що розбилися 11 вересня в Нью-Йорку, Вашингтоні та Пенсильванії:



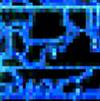
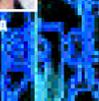
Усаму бен Ладена і 21 чоловік включено до списку ФБР найнебезпечніших терористів, яких розшукує ФБР.



Хасан Ізз-Аль-Дін був звинувачений за свою роль у плануванні та участі у захопленні комерційного авіалайнера 14 червня 1985 року, що призвело до нападу на пасажирів та команду й убивства одного громадянина США.



Імад Файєз Мугнія був звинувачений за свою роль у плануванні та участі у захопленні комерційного авіалайнера 14 червня 1985 року, що призвело до нападу на пасажирів та команду й убивства одного громадянина США.

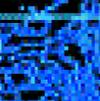
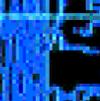
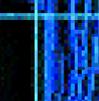
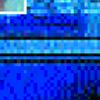


Усама бен Ладен розшукується у зв'язку з нападами 7 серпня 1998 року на посольства США в Дар ес Саламі, Танзанія, та Найробі, Кенія. Під час цих нападів загинуло більше 200 чоловік. Крім цього, бен Ладен підозрюється і в інших терористичних нападах, здійснених по всьому світі.

Мустафа Мухамед Фадхіл був звинувачений у Нью-Йорку 16 грудня 1998 за його підтвержену участь у бомбардуваннях посольств США в Танзанії та Кенії 7 серпня 1998 року й намір убивати громадянина Сполучених Штатів.

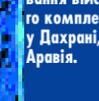


Фазул Абдулла Мохаммед був звинувачений у Нью-Йорку 17 вересня 1998 за його підтвержену участь у бомбардуваннях посольств США в Танзанії та Кенії 7 серпня 1998 року.

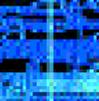
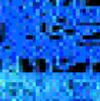
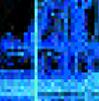
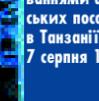


Усама бен Ладен розшукується у зв'язку з нападами 7 серпня 1998 року на посольства США в Дар ес Саламі, Танзанія, та Найробі, Кенія. Під час цих нападів загинуло більше 200 чоловік. Крім цього, бен Ладен підозрюється і в інших терористичних нападах, здійснених по всьому світі.

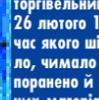
Ібрагім Салех Мохаммед Аль-Якуб був звинувачений у Вірджинії 25 червня 1996 року за бомбардування військового житлового комплексу Хобар Тауерз у Дахрані, Саудівська Аравія.



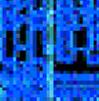
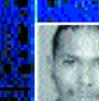
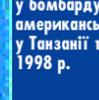
Ахмед Мохаммед Хамед Алі розшукується в зв'язку з бомбардуваннями американських посольств в Танзанії та Кенії 7 серпня 1998 р.



Абдул Рахман Ясін розшукується в зв'язку з його доведеною участю в нападі на Всесвітній торговельний центр 26 лютого 1993 року, під час якого шість осіб загинуло, чимало людей було поранено й завдано значних матеріальних збитків.



Ахмед Халфан Гайлані звинувачений у Нью-Йорку 16 грудня 1998 року за його доведену участь у бомбардуваннях американських посольств у Танзанії та Кенії 7 серпня 1998 р.



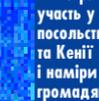
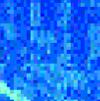
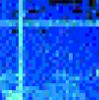
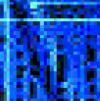
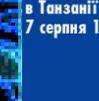
Фахід Мохаммед Аллі Мсалам звинувачений у Нью-Йорку 16 грудня 1998 року за його доведену участь у бомбардуваннях американських посольств у Танзанії та Кенії 7 серпня 1998 р. та наміри позбавляти життя громадянина США.



Алі Атва звинувачується за свою роль у плануванні та участі у захопленні комерційного авіалайнера 14 червня 1985 року, що призвело до нападу на пасажирів та команду й убивства одного громадянина США.



Анас Аль-Лібі розшукується у зв'язку з його участю у бомбардуваннях посольств США в Танзанії та Кенії 7 серпня 1998 р.



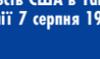
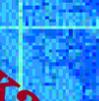
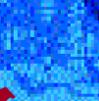
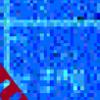
Ахмад Ібрагім Аль-Мухассіл був звинувачений у Вірджинії 25 червня 1996 року за бомбардування військового житлового комплексу Хобар Тауерз у Дахрані, Саудівська Аравія.



Мухсін Муса Матвалі Атвах розшукується в зв'язку з його участю у бомбардуваннях посольств США в Танзанії та Кенії 7 серпня 1998 р.



Абдулла Ахмед Абдулла звинувачений у зв'язку з його доведеною участю у бомбардуваннях посольств США в Танзанії та Кенії 7 серпня 1998 р.



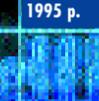
Абделькарім Гусейн Мохаммед Аль-Нассер був звинувачений у Вірджинії 25 червня 1996 року за бомбардування військового житлового комплексу Хобар Тауерз у Дахрані, Саудівська Аравія.



Айман Аль-Завахірі був звинувачений за його доведену участь у бомбардуваннях посольств США в Танзанії та Кенії 7 серпня 1998 р.



Халід Шейх Мохаммед був звинувачений у Нью-Йорку в січні 1996 року за його доведену участь у змові підірвати комерційний літак, що прямував до США з південно-східної Азії в січні 1995 р.



Мухаммад Атеф був звинувачений за його доведену участь у бомбардуваннях посольств США в Танзанії та Кенії 7 серпня 1998 р.



Алі Саєд Бен Алі Ель-Хоорі був звинувачений у Вірджинії 25 червня 1996 року за бомбардування військового житлового комплексу Хобар Тауерз.



Алі Саєд Бен Алі Ель-Хоорі був звинувачений у Вірджинії 25 червня 1996 року за бомбардування військового житлового комплексу Хобар Тауерз.



Талібан — аль-Каїда
Терористична мережа

«Такі атаки в такому величезному масштабі – це надзвичайно обурливо, це варто всілякого осуду. Хто б не здійснив цей напад, він не мав права робити це в ім'я релігії, а саме – Ісламу... Вбивство невинних для досягнення певної мети ніколи не було серцем релігії».

Юсуф Мухаммед,
мусульманський церковний діяч,
Джакарта, Індонезія
«Рейтер», 14 вересня 2001

(продовження зі стор. 12)

- Забезпечити, щоб допомога потрапляла до тих, хто справді її потребує, запобігти мародерству чи маніпулюванню з цією допомогою з боку Талібану.
- Розпочати програми допомоги та розвитку, які заохотять афганців відновлювати домівки, селища, ферми й ринки скрізь, де це можливо.

Самі афганці, а не сторонні люди, мають вирішувати майбутнє своєї країни. Державний секретар Колін Павелл сказав: «Ми врешті хочемо бачити новий уряд, який би представляв усіх людей Афганістану, був готовий дбати про їхні потреби, а не вдаватися до репресій. Отож ми перебуваємо у контакті з усіма політичними угрупованнями, щоб бачити, як може виникнути такий уряд, коли Талібан зазнає поразки й віддасть владу».

Крім стратегії надавання допомоги всередині Афганістану, Сполучені Штати підтримують мільйони афганських біженців у Пакистані та інших сусідніх країнах через Верховного комісара ООН з питань біженців та інші міжнародні організації.

МІЖНАРОДНА КОАЛІЦІЯ

Світова спільнота зустріла загрозу від глобального тероризму створенням безпрецедентної всесвітньої коаліції, яка використовує всі механізми державної та міжнародної влади: дипломатію, сили внутрішньої безпеки, розвідку, фінансові розслідування, військові дії та гуманітарну допомогу. Оскільки тероризм є мінливим і слизьким ворогом, то й новий антитерористичний альянс набув нових і гнучких форм, у яких різні країни беруть на себе різний рівень активності й відповідальності.

Війна проти глобального тероризму вже принесла суттєві успіхи. Наприклад, на дипломатичному фронті резолюція Комісії з безпеки ООН, прийнята односторонньо, зобов'язує всіх 189 членів ООН припинити всіляку терористичну діяльність, надання допомоги терористам і поставити злочинців-терористів перед судом.

«Ми не можемо переоцінити важливості цієї новаторської резолюції, – заявив Держсекретар Павелл. – Відсутність ресурсів і притулку врешті не дадуть їм виходу».

Слідчі в усьому світі арештували сотні осіб, що мають можливі зв'язки з аль-Каїдою та іншими терористичними мережами. Загроза майбутніх нападів лишається, але наполеглива робота поліції та збір розвідувальних даних, разом із військовою операцією в Афганістані, означає, що аль-Каїда відступає, а її мережа розвалюється – ланка за ланкою, печера за печерою.

Вбивства й ненависть потребують грошей. Викриття фінансових джерел тероризму конче необхідне для знищення його загрози. Більш ніж 112 країн видали

СТВОРЕННЯ КОАЛІЦІЙ



Ліворуч: Президент Буш радиться з Канцлером Німеччини Герхардом Шредером. Нижче ліворуч: Верхня палата Парламенту Японії приймає антитерористичне законодавство. Нижче праворуч: Канадський винищувач «Ірокез» відходить від причалу, щоб приєднатися до війни проти тероризму.



ордери на блокування та заморожування рахунків, що використовувалися для фінансування терористів і були знайдені по всьому світі, починаючи від банків у США й закінчуючи благодійними організаціями в Європі та мережею кондитерських магазинчиків на Середньому Сході. Спеціальна комісія з фінансових дій, до якої входить 29 держав, відіграла особливо активну роль у координації зусиль із викриття та припинення потоків фінансових надходжень до терористичних організацій.

Держави вклали у ці зусилля свій власний досвід, спосіб вирішення справ і навіть свою політичну своєрідність. Це неминуче і має позитивний характер: різноманітність і гнучка природа цієї безпрецедентної коаліції є одним із факторів її сили. При цьому глибокою лишається єдність поглядів учасників коаліції: вони визнають, що без узгоджених дій усі держави лишатимуться вразливими до терористичних атак.

ТЕРОРИЗМ І ПОЛІТИКА США

Сполучені Штати не визнають такого поняття, як «ісламський тероризм». Члени аль-Каїди – звичайні терористи і злочинці й не більше. Вони цинічно намагаються використати Іслам заради маскування своїх убивчих планів, які є нічим іншим, як нападом на цінності цивілізації та людство взагалі.

Бен Ладен та аль-Каїда намагаються прикрити свої дії словами Ісламу з тією самою метою, з якою вони заховалися в афганських печерах: уникнути гніву міжнародної спільноти, викликаного їхніми дикими діями і масовими вбивствами. Подібно до того, як вони захопили літаки, вони зараз намагаються захопити світову релігію.

Мусульманські лідери та церковні діячі по всьому світу засудили терористичні напади як перекручення та зраду Ісламу. Наприклад, семінар незалежних мусульманських науковців, одним із учасників якого

був визначний катарський дослідник церкви Шейх Юсуф аль-Карадаві, засудив терористичні атаки й заявив, що обов'язок мусульман полягає в тому, щоб поставити злочинців перед судом.

Американці вважають глибоко образливим для себе безпідставне звинувачення у тому, що Сполучені Штати ведуть війну проти Ісламу. Це твердження – скільки б воно не повторювалось – являє собою не законну критику зовнішньої політики США, а розраховану брехню. Мільйони американців – мусульмани; свобода слова та віросповідання є наріжними каменями американської сутності. Уявити собі, що Сполучені Штати нападуть на чужу релігійну віру, просто неможливо. В цій антитерористичній кампанії США та його партнери захищають цінності толерантності, різноманітності та свободи віросповідання – й борються проти фанатизму та ненависті, що їх сповідують організації, котрі хочуть порушити ці цінності.

Зі свого боку Сполучені Штати можуть вказати на власні тривалі й невтомні зусилля зі встановлення справедливого миру для Ізраїлю та палестинців. США можуть також навести незаперечний приклад захисту мусульманського населення та народів від агресії



Вгорі: Державний секретар США Колін Павелл (ліворуч) і Президент Пакистану Первез Мушарраф дають інтерв'ю пресі після зустрічі в Ісламабаді 16 жовтня 2001 року. Ліворуч: Прем'єр-міністр Індії Атал Бихарі Вайпайї (у центрі) і міністр зовнішніх відносин Джасвант Сінгх розмовляють з Держсекретарем Павеллом в резиденції Прем'єр-міністра в Нью-Делі 17 жовтня 2001 р.



та етнічних чисток – від Кувейту та Саудівської Аравії в Перській затоці до Боснії та Косова на Балканах.

МУЖНІСТЬ І НАДІЯ

Бен Ладен та його банда вбивць не несуть нічого, крім болю та страждань, світові, в якому мільярди немусульман для них є «невірними», а переважна більшість мусульман, які відчувають відразу до їхніх слів та справ, – відступниками. Вони приносять смерть, не створюючи нічого, й не пропонують ніякого майбутнього, крім кошмару жорстокості та зла.

Зрештою, пам'ять про них зникне так само швидко, як зникають сліди на піску в пустелі.

Сполучені Штати разом зі своїми партнерами по коаліції вестимуть тривалу, безжалісну, багатоаспектну боротьбу, щоб знищити глобальний тероризм. Разом зі світовою спільнотою ми переможемо.

США також не дозволять тіням тероризму впливати на зусилля країни в інших напрямках зовнішньої політики 21 сторіччя. Америка й увесь світ піднімуться з попелу вересня 2001-го, і Сполучені Штати продовжуватимуть грати свою провідну роль і пропонувати всім народам своє бачення надії, стабільності, свободи та можливостей економічного розвитку. □

«Було б величезною бідою, коли б послідовники цього феномену [тероризму] використовували релігію задля камуфляжу, оскільки справжній Іслам стоїть далеко від усього цього. Його вчення дуже далеке від тих людей, які вважають насильство способом дії, саботаж – методом, а диверсії – шляхом реформ».

Шейх Абдул-Рахман аль-Судаїс,
Велика мечеть, Мекка, Саудівська Аравія
«Рейтер», 28 вересня 2001

ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА АФГАНІСТАНОВІ

Після 22 років війни, трьох років посухи і п'яти років урядування Талібану Афганістан переживає страшний голод. Уряд США очолює дії міжнародної спільноти, спрямовані на подолання цієї гуманітарної кризи.

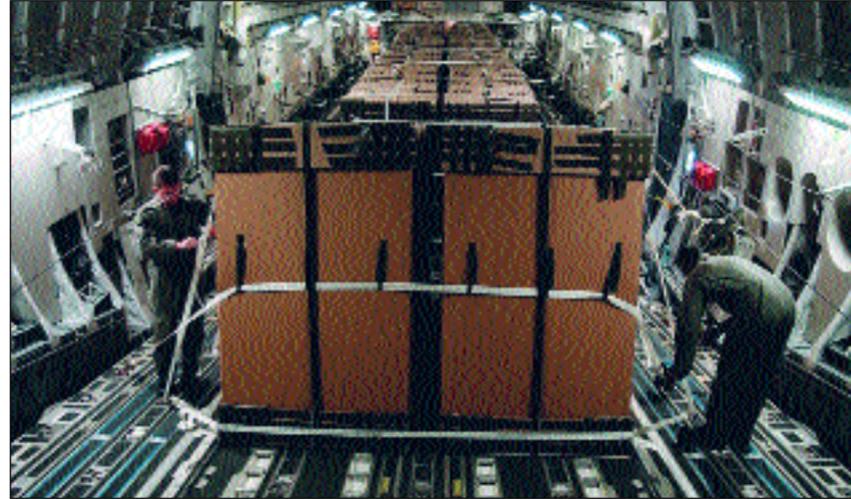
І до 11 вересня, й зараз Афганістан отримує від США найбільшу гуманітарну допомогу. За минулий фінансовий рік Сполучені Штати надали допомоги на суму близько 180 мільйонів доларів США. Цього року Президент Буш оголосив, що для допомоги народів Афганістану буде додатково виділено 320 мільйонів доларів.

Сполучені Штати в рамках Світової продовольчої програми ООН надали більше 80% усієї продовольчої допомоги для нужденних афганців і продовжують залишатися провідним донором.

США використовують усі можливі заходи: надають притулок, одяг та інші матеріали, зменшують міграцію населення, стабілізують ціни на продовольство, збільшують надходження харчів пароплавами, літаками й вантажівками вздовж усіх державних кордонів, щоб зменшити смертність серед афганського населення цієї зими.

Агентство США з міжнародного розвитку починає докладати зусиль, спрямованих на розвиток і тривале планування, щоб допомогти афганцям у відбудові житла та відновленні зруйнованих поселень; а також розробляє програми забезпечення населення питною водою, насінням для врожаю наступного року, покращення санітарних умов та іригаційних систем.

Надання гуманітарної допомоги – справедлива акція, й ми всі від неї виграсмо. Наша робота за кордоном допомагає стабілізувати нестійкі суспільства й попередити майбутні конфлікти. Щоб викоринити тероризм, ми повинні дати людям замість бідності й розпачу надію та економічні можливості. □



Вгорі: Обслуга літака C-17 повітряних сил США інспектує повітряну систему доставки, завантажену гуманітарними денними раціонами, на шляху до зони скидання вантажу. Літаки C-17 перевозять щодня 37 000 продовольчих пакунків афганським біженцям усередині Афганістану.



У центрі: Пакистанські та афганські робітники навантажують машину Світової продовольчої програми (WFP) пшеницею, наданою урядом США, на базі WFP поблизу Пешавара, Пакистан, 1 жовтня 2001 р. Вантажівки перевезли 1000 тонн пшениці в Кабул, Афганістан. Ліворуч: Афганці в Кабулі звантажують продовольчі продукти WFP та Агентства міжнародного розвитку США на велосипед 2 жовтня 2001 р.

США ПОСТАЧАЄ ПРОДОВОЛЬСТВО АФГАНЬКОМУ НАРОДОВІ

Які масштаби кризи? Мало не половина населення, а саме 12 мільйонів чоловік, постраждала від посух, від 5 до 7 мільйонів потребуватимуть продовольчої допомоги протягом зими й 1,5 мільйона перебуває під ризиком голодної смерті. На початок жовтня 2001 року нестача продовольства оцінювалася в 2 мільйони тонн. Постачання продовольства може припинитися в деякі регіони країни, і, відповідно до звітів групи експертів у травні 2001 року, голод вже розпочався. Згідно з даними Організації ООН з продовольства та сільського господарства (FAO), в країні буде вироблено лише 10 000 з 400 000 тонн насіння, необхідних для засіву врожаю майбутнього року. Афганістан зараз займає останнє місце з кількості калорій на одного мешканця країни й перше місце з кількості жінок, які помирають від пологів.

Який розмір нової допомоги США? Протягом останніх 12 місяців до 30 вересня 2001 року американський уряд витратив близько 180 мільйонів доларів США на гуманітарну допомогу афганському народові. Крім цього, Президент Буш оголосив про надання нової допомоги у розмірі 320 мільйонів доларів. Мета адміністрації полягає в тому, щоб надати країні якомога більше продовольства, причому чимшвидше і насамперед у центральні високогірні райони Гіндукуша. Це означає збільшення маси продовольства вдвічі або й більше – з 29 000 тонн на місяць до 52 000 тонн.

Чи задовольняє характер продовольчих продуктів афганський народ? Афганці звикли їсти коржі, виготовлені з пшеничного борошна, отож близько 90% продовольства становить пшениця. З решти 10% 7% припадає на сочевицю або боби, бо вони багаті на протеїн, і 3% – це рослинна олія, необхідна для збалансованого харчування. Жоден із продовольчих пакетів не містить м'яса.

Як харчі знайдуть дорогу до афганців? Продовольство буде доставлене по мережі Світової продовольчої програми ООН та неурядових організацій і перетне країну по всіх її кордонах – через Іран, республіки Середньої Азії на півночі та через Пакистан. За необхідності у віддалених районах зі сніговими заметами продовольство скидатимуть з літаків. Щоб зменшити ризик мародерства та несправедливого розподілу продовольства, значна його частина зберігатиметься на складах у прикордонних державах.

Чи знатимуть афганці, що продовольство поступає від Сполучених Штатів? На кожній продовольчій посилці ми друкуємо напис «Подарунок від народу Сполучених Штатів» мовами пушту та дарі, а також великий американський прапор. США також проведе публічну інформаційну кампанію для того, щоб афганський народ знав, що допомога вже в дорозі. Це допоможе зупинити міграцію населення й обмежити можливі диверсії чи маніпуляції з допомогою. □

ТРИВАЛІ Й РІШУЧІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

МІНІСТР ОБОРОНИ ДОНАЛЬД РАМСФЕЛЬД

«Ця війна не буде вестися великим альянсом, об'єднаним з єдиною метою – зламати хребет жорсткому режимові. Навпаки, вона вимагатиме коаліції держав, склад якої може змінюватися й еволюціонувати. Держави в ній відіграватимуть різні ролі й докладатимуть різних зусиль. Деякі з них надаватимуть дипломатичну підтримку, інші – фінансову, а ще інші – матеріально-технічну та військову. Деякі підтримають нас публічно, тоді як інші, в силу їхніх місцевих особливостей, можуть допомагати нам приватно й таємно. У цій війні мета визначатиме коаліцію – але не навпаки».



За годинниковою стрілкою зверху: Міністр оборони США Дональд Рамсфельд (ліворуч) та Генеральний секретар НАТО лорд Робертсон розмовляють із пресою після зустрічі у Пентагоні; прапори 19 країн-членів НАТО опущені; Президент Буш (праворуч) потискає руку королю Йорданії Абдуллі II у Білому Домі; Президент Буш і Президент Китаю Цзян Цземін під час зустрічі в Шанхаї; Прем'єр-міністр Великобританії Тоні Блер (ліворуч) і Президент Буш на прес-інтерв'ю в Білому Домі; Міністр закордонних справ Узбекистану Абдулазіз Камілов у Пентагоні на зустрічі з американськими урядовцями.



«Реакція світу на напад повинна вселити в нас мужність і надію на те, що ми зможемо перемогти в цій битві. Коли бачиш, як люди всіх віросповідань збираються по всіх містах планети, щоб оплакати загиблих і виявити солідарність із народом Сполучених Штатів, – це доводить переконливіше за будь-які слова, що тероризм не здатен розділити людство, він лише єднає його. Наш моральний обов'язок – побороти зло, яке є анафемою для всіх віросповідань. Кожна держава і кожна людина має сказати своє слово. Це був напад на людство, й людство має відповісти на нього як єдине ціле».

**КОФІ АННАН,
ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ООН,
1 ЖОВТНЯ 2001 РОКУ**

«Цього ранку послі НАТО висловили свою цілковиту підтримку діям Сполучених Штатів і Великобританії, вжитим у відповідь на жорсткі напади на США 11 вересня 2001 року... Кампанія за викорінення тероризму вийшла на новий етап. Вона вестиметься на багатьох фронтах рішуче й терпляче. Альянс готовий відіграти свою роль у ній».

**ЛОРД РОБЕРТСОН,
ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР НАТО,
8 ЖОВТНЯ 2001 РОКУ**

«Через два тижні після нападу на Сполучені Штати мені зрозуміло, що коаліція підтримки рішучих дій проти відповідальних за цей напад стає сильнішою, а не слабшає... Разом із розбудовою коаліції та продовженням підготовки наших дій у терористів всередині Афганістану і режиму Талібану, який дав їм притулок, не повинно лишатися сумнівів у єдності альянсу, створеного проти них, та в нашій рішучості зробити все, що треба, щоб притягти винних до відповідальності».

**ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ТОНІ БЛЕР,
25 ВЕРЕСНЯ 2001 РОКУ**

«Китай і Сполучені Штати Америки – дві країни, які мають значну вагу у світі. Отож ми несемо спільну відповідальність і зацікавлені у підтримці миру й безпеки в Тихоокеанській Азії і всьому світі, сприяючи регіональному та глобальному економічному зростанню й добробуту і працюючи разом із міжнародною спільнотою задля перемоги над тероризмом».

**ПРЕЗИДЕНТ КИТАЮ ЦЗЯН ЦЗЕМІН,
19 ЖОВТНЯ 2001 РОКУ**

«Ми вирішили бути на стороні коаліції в битві проти тероризму й підтримувати всі операції, що проводяться проти Афганістану, за трьома напрямками, які були обумовлені, а саме – співробітництво розвідувальних служб, використання повітряного простору, організаційна допомога. І в цих межах ми, безумовно, будемо підтримувати співробітництво доти, поки триватимуть військові операції».

**ПРЕЗИДЕНТ ПАКИСТАНУ ПЕРВЕЗ МУШАРРАФ,
16 ЖОВТНЯ 2001 РОКУ**

«Ми продовжуємо наполягати, що події 11 вересня були нападом на свободу, на цивілізацію, на демократію. Антитерористична позиція Індії не лише з 11 вересня, а й раніше була недвозначною, і ми виступаємо пліч-о-пліч з міжнародною спільнотою і Сполученими Штатами Америки в нашій битві проти цієї глобальної загрози».

**МІНІСТР ЗОВНІШНІХ ВІДНОСИН ІНДІЇ ДЖАСВАНТ СІНГХ,
17 ЖОВТНЯ 2001 РОКУ**

«Слід сказати, що протягом цих трьох років Узбекистан був свідком нелюдських виявів терору; отож ми не можемо дозволити собі лишитися збоку й беремо участь у цій антитерористичній кампанії, до якої закликає міжнародна спільнота».

**ПРЕЗИДЕНТ УЗБЕКИСТАНУ ІСЛАМ КАРИМОВ,
5 ЖОВТНЯ 2001 РОКУ**

«Моє послання – це підтвердження нашого співчуття й нашої солідарності – солідарності народу Єгипту, його президента і уряду зі Сполученими Штатами і підтвердження нашої рішучості працювати разом у боротьбі з тероризмом».

**МІНІСТР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЄГИПТУ АХМЕД МАХЕР,
26 ВЕРЕСНЯ 2001 РОКУ**